

■ Dones en majúscula

Nascuda a Vic el 1930, va morir a Figueres el 1999

M. Àngels Anglada i d'Abadal

Llicenciada en Filologia Clàssica, es va dedicar a la docència de la literatura clàssica i catalana, a l'institut Ramon Muntaner i a les Escoles Pies de Figueres, ciutat on es traslladà a viure el 1961 i on residí tota la seva vida. Segons Jaume Cabré, M. Àngels Anglada va centrar la seva vida en tres móns: Vic, l'Empordà i la seva estimada Grècia. I és que la seva producció literària va des de la crítica, la narrativa i la poesia fins als estudis clàssics, en especial dels mites grecs, la seva gran passió. Al començament de la seva vida literària conrea la poesia, la traducció i l'assaig. També col·labora en publicacions de l'època, com *Canigó*, *El Pont* o *Reduccions*. El 1978 guanya el Premi Josep Pla, amb la seva primera novel·la, *Les Closes*. El 1985 guanya el Premi Serra d'Or i el Premi Nacional de la Crítica, per *Sandàlies d'escuma*. El 1988 publica l'assaig *Paisatge amb poemes*, i el 1990, *Columna d'hores*, recull de la seva obra poètica que havia sortit publicada fins llavors en diaris i revistes, i que va ser ampliada més tard amb el poemari *Arietta*. A partir d'aquest moment, i gràcies als seus viatges a Grècia, edita *Artemísia*, novel·la que obre un període en què obté el reconeixement no només del públic sinó també de la crítica, per la seva sensibilitat i compromís per temes com els camps de concentració nazis, a *El violí d'Auschwitz*, que va ser traduïda a diverses llengües i amb la qual va guanyar el premi Prudenci Bertrana (1994), o a *Quadern d'Aram*, sobre el genocidi del poble armeni. Durant els darrers anys va escriure també novel·la juvenil i contes infantils. M. Àngels Anglada va participar en obres col·lectives com *Literatura de dones: una visió del món*, conscienciada com estava del paper de la dona en la societat, sobretot de les dones escriptores. Va ser membre de l'Institut d'Estudis Catalans i el 1994 se li va concedir la Creu de Sant Jordi. El 1996 va ser nomenada filla adoptiva de Figueres. El 2002 Josep Tero va musicar part de la seva obra literària a l'espectacle *Et deixaré la veu*, que va recollir en un disc. El 2004, la UdG creà la càtedra M. Àngels Anglada, per promoure la seva obra i la dels escriptors gironins.